

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Engeland blijft met prijzenswaarde volharding, en niet-tegenstaande de hinderpalen als voor de voeten oprijzen, bij elken stap dien men doet, aan het werk des vredes arbeiden. Alleen te Weenen vindt het gereedelijk gehoor; Pruisen geeft noode beloften tot bijwoning der voorgestelde conferentie; thans is de Deutsche Bond officieel door het Britsch gouvernement uitgenoodigd, terwijl het bekend is, dat Frankrijk slechts na aanneming door den Bond wil toetreden. Er blijft dan echter steeds Denemarken over, dat nog niet in 't minst geneigd is, zonder voorafgestelde beginselen, aan eene beraadslaging deel te nemen. Om uit dien maalstroom van belemmeringen en moeilijkheden te geraken, wordt thans een nieuw middel voorop gezet, dat Engeland, zegt men, ten slotte wil voorstellen, als de hardnekkigheid van het hof te Kopenhagen niet te breken is. Even als in 1830 en 31 is geschied, zouden de groote mogendheden te zaam komen, en onderling beslissen, om daarna die beslissing aan de strijdende partijen op te leggen. Daartegen is echter hetzelfde bezwaar in te brengen, wat de Eng. ministers voor korten tijd tegen het congresdenkbeeld van *Napoleon* zeiden. Zal de meerderheid van de minderheid, zoo noodig, de nakoming der aangenomen besluiten met geweld vorderen? Zoo neen, dan zal het weinig baten, of men besluiten neemt; zoo ja, dan krijgt men juist den algemeenen oorlog, dien men wil voorkomen. De goede werking van den Europeschen Areopagus blijft dus zeer onzeker.

Van 't oorlogstooneel heeft men niets naders; ook niet omtrent het terugtrekken der Oostenrijkers van voor Frederica. Voor Duppel bereikten de batterijen van Wenningbond de Deensche schansen niet, en moet men dus den regtervleugel door gewone belegeringswerken naderen, 't geen een nieuw oponthoud geeft. Op zee kruisen de Deensche vaartuigen druk; de Pruisische worden voortdurend bestookt.

Over het zeegevecht bij Rügen wordt het volgende geschreven:

Toen de eskaders elkaar in het gezigt kregen, vormden

de zes Deensche stoomschepen op de hoogte van Jamund eene aaneengesloten linie met het admiraalschip (een fregat) en het linesschip in het midden. Achter die linie zag men nog twee stoomschepen, wier romp achter den horizon verdween. Het Pruissisch eskader lag als volgt: de Arcona op de hoogte van het Prover Wiek, de Nympe wat meer nabij het land, en de zes kanonneerbooten in het Prover Wiek. De Pruisen begonnen den aanval, waarop de beide middelste schepen der Deensche linie snel voorwaarts gingen tusschen de Arcona en de Nympe, om die te scheiden. Dit gelukte ook, zoodat de Arcona moest wenden en teruggaan. De Nympe wendde ook, maar was genoodzaakt alleen, den aftogt der kanonneerbooten te dekken. De kanonneerbooten losten slechts één schot en wendden, daar de overmagt te groot was. De Nympe was vrij dicht nabij land gekomen en het fregat en het linesschip trachten haar in te sluiten en concentreerden hun vuur er op. Van de 700 schoten hebben 64 geraakt. Het schip was daarbij zeer in gevaar, daar reeds bij den aanvang de schoorsteen vernield en de vaart dien ten gevolge zeer verminderd werd. De Denen zijn dikwijls geraakt. Eens was er brand op het linesschip. De Arcona had twee schoten in en 2 dooden en 7 gekwetsten. Hadden de Denen niet te hoog geschoten, dan ware de Nympe verloren geweest.

De Leipziger *Deutsche Allgemeine Zeitung* gewaagt van een brief van den erfprins van Augustenburg aan den koning van Pruisen, waarin de prins zich beklagt over den toon van sommige Pruisische regeringsorganen te zijnen aanzien. Zich beroepende op zijn gedrag nu vijftien jaren geleden, werpt hij de verdenking van zich af, als zou hem de noodige moed ontbreken om, al ware het slechts met den rang van ondergeschikt officier, bij het Oostenrijksch-Pruissische leger, de wapenen op te vatten tegen Denemarken. Ten slotte uit de prins de hoop, dat de koning op de eene of andere wijze bekend zal willen maken, dat hij (de prins van Augustenburg) geene vergunning heeft kunnen bekomen om in genoemd leger dienst te nemen.

De *Köln. Ztg.* bevat een hoofdartikel, getiteld Oostenrijk en Sleeswijk-Holstein, waarin het blad doet uitkomen dat Oostenrijk uit den aard der zaak tegen het beginsel der nationaliteiten is. Immers, zegeviert dat beginsel,

dan valt de Oostenrijksche monarchie ineen, en het kan dus onmogelijk in de bedoeling van het Weener kabinet liggen, om de Deutsche nationaliteit in Sleeswijk-Holstein van Denemarken onafhankelijk te maken. Hierop verder voortredenerende, betreurt de *Köln. Ztg.* het blijkbaar, dat Pruisen alleen Oostenrijk tot bondgenoot gekozen heeft. De Oostenrijkers toch zijn naar Sleeswijk-Holstein medegegaan, niet om het nationale streven ten volle te bevredigen, maar om de bepalingen van het tractaat van 1851/52 tot uitvoering te brengen. En zoo het Weener kabinet er dus op uit is om aan het streven der hertogdommen voor een goed deel paal en perk te stellen, zal het zich althans niet leenen tot een plan ter vergrooting van Pruisen. Hieruit trekt het blad het gevolg, dat, zoo de strijd voor Frederica en Duppel al zeer hevig mogt zijn, er niet aan te denken valt, dat van de overwinning goed partij zal getrokken worden. Mitsdien is tot dusverre wel is waar geen algemeene oorlog te vreezen, maar aan den anderen kant is ook voor Duitschlands hooggespannen verwachtingen nauwelijks de meest gematigde bevrediging te hopen.

Uit Middelfort, in Jutland wordt van 13 Maart geschreven:

„Dingsdag zijn de Oostenrijkers met eene aanzienlijke massa naar Fredericia voortgerukt, de Denen te Gudso, Taarup, Bredstrup, Stalleriep en andere plaatsen op de landengte van het schiereiland van Fredericia verjagende. Zij hebben de vesting ingesloten en te Stouterup en Erritso post gevat, niet ver van de bastions. Langs de kunst geschaard, hebben zij de draagkracht van het geschut beproefd, door bommen te werpen van Snoghoi naar Middelfort, en van de kust nabij Erritso naar Strib. Dit heeft weinig effect gehad. Middelfort schijnt zelfs niet bereikt en van de 14 bommen, in de rigting van Strib geworpen, zijn sommigen op het strand gevallen van de lange landtong waarop het dorp gebouwd is. De ingezetenen waren niettemin zeer beangst en hebben dadelijk beide plaatsen verlaten. De Oostenrijkers zijn na hunne proefneming op Erritso en Stouterup teruggetrokken, waarop de bewoners dadelijk zijn teruggekeerd.

Uit Gravestein wordt van den 19 geschreven: „Het gevecht der artillerie duurde den ganschen voormiddag. De infanterie bleef buiten gevecht. Duppel werd behouden. De pionniers werken ijverig aan hunne nieuwe schansen. Tot dusverre is er nog geen eigenlijke parallel gebouwd, de afzonderlijke batterijen zijn nog niet verbonden. Er zijn echter reeds zes batterijen in werking, benevens getrokken veldgeschut. De Houwitsers en Mortieren zullen weldra meêdoen. In het gevecht van gisteren verloren wij 7 officieren en bijna 100 man, de vijand 480 man en 300 gevangenen.”

In een brief uit Sonderburg wordt het volgende staaltje van koelbloedigheid medegedeeld: Een der Deensche officieren heeft de bijzondere liefhebberij van zelf te willen zien, hoe ver de kogels der Pruisen bij het afschieten der geweren afwijken. Te dien einde begeeft hij zich gedurig naar de voorposten, alwaar men hem met den verrekijker in de eene en het notitieboekje in de andere hand, overal aantreft, waar hij meent gelegenheid te zullen vinden om weder eene nieuwe aantekening te doen. Dezer dagen waagde hij zich zoo nabij een der Pruissische voorposten, dat hij op een afstand van ongeveer 600 ellen tegenover een vijandelijk soldaat stond, die dadelijk op hem aanlegde. De officier, juist zijn kijker voor het oog hebbende, zag dit heel bedaard aan en zeide zeer leukjes tegen een wapenbroeder, die hem waarschuwde: „Och kom, laat den lompert maar stil begaan. Hij mikt precies op mijne borst, en nu zult ge zien dat hij juist daardoor

mij niet raakt!” Op hetzelfde oogenblik brandde de Pruis los en... de Deensche officier schreef heel koelbloedig in zijn zakboekje: „Waargenomen op zes honderd el afstands, eene afwijking van circa een el.”

Generaal de Montebello heeft te Rome eene dagorder uitgevaardigd, waaruit blijkt dat de Fransche soldaten aldaar slagtoffers zijn geweest van voorbedachte aanvallen en hinderlagen. De rust is voor het oogenblik hersteld, doch men ducht, zoo niet herhaling, dan toch voortdurend antagonisme, dat slechts door een ondervindingrijk chef kan worden bedwongen, maar door de handelingen van de *Méroude* wordt aangewakkerd. Het rooven en moorden op straat blijft te Rome aanhouden, en er is zelfs sprake geweest van buiten het gouvernement om eene burgerpolitie op te rigten om het tegen te gaan. Er is echter niets van gekomen; de Romeinsche politie zou nooit geduld hebben, dat burgers goed deden wat zij slecht doet. Zij is in de laatste dagen wat waakzamer geworden.

Een Italiaansch blad meldt omtrent de reis van *Garibaldi* nader, dat het stoomschip *La Valette* den 22sten voormiddags ten elf ure bij Caprera aankwam, en dat er niet zes, maar acht personen zijn medegegaan, waaronder ook zijn zoon *Menotti*. Omtrent den koers, dien het schip had genomen, was er nog geen bericht ontvangen. Evenmin was het bekend of er plan bestond, om bij Maltha aan te leggen, dan wel om direkt Gibraltar te passeren. In allen gevalle werd het er evenwel voor gehouden, dat hij naar Londen gaat. Eenige zijner vrienden houden staande, dat hij met dien togt geen ander doel heeft, dan om zich onder behandeling te stellen van een beroemd Engelsch chirurgijn. Anderen evenwel willen hier niets van hooren, en beweren, dat hij de reis met geen ander oogmerk heeft ondernomen, dan om de gemoederen in Engeland ten gunste der zaak van Italie gaande te maken. Naar aanleiding van een gerucht, alsof hij ten deze in overleg met *Mazzini* zou handelen, geeft de *Stampa* als haar gevoelen te kennen, dat er voor die meening te weinig waarschijnlijkheid bestaat, en dat nog wel te minder, wanneer zich het gerucht bevestigt, hetwelk hier verspreid is, betreffende de terugkomst van *Mazzini* te Lugano.

Uit Genua wordt per telegraaf gemeld, dat zich bij de personen, die met *Garibaldi* aan boord zijn gegaan, ook de Engelsche kolonel *Chambers* bevindt.

Men zegt dat de Italiaansche gezant met den Franschen minister van buitenl. zaken een lang gesprek gehad heeft over het doel van *Garibaldi's* reis. Hij wist er echter niet veel over mede te deelen, daar zijne regering geheel onkundig is van *Garibaldi's* plannen. Hij meende echter, dat het doel der reis is, een beroep op de rijkdommen der Engelschen te doen ten gunste van de verdrukte nationaliteiten.

De Poolsche nationale regering heeft weer een teeken van leven en den 18 dezer in eene proclamatie aan Europa aan hare verontwaardiging lucht gegeven, welke verontwaardiging in de eerste plaats de Oostenrijksche regering en den staat van beleg in Gallicie treft. Oostenrijk, zoo luidt het, heeft den Poolschen opstand van den beginne af alle mogelijke hinderpalen in den weg gelegd, terwijl de insurgenten en hunne aanvoorders daartegen altijd Oostenrijks neutraliteit ontzien hebben. De heilige alliantie is, volgens de stellers dezer proclamatie, bepaald hersteld, en alleen zij zien dit niet, die daarvoor blind zijn willen. Wat Rusland betreft, ontbreekt het niet aan de gewone klagten over barbaarschheid en het misbruik van magt, waaraan deze mogendheid zich schuldig maakt. Ten opzichte van de nieuwe boeren-edicten wordt er op gewezen, dat de leus der Russische regering zuiver socialistisch is. Ook Pruisen wordt in dit revolutionnair document hevig aangevallen.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Het van uit Amsterdam naar Denemarken gezonden adres van adhesie luidt als volgt:

„Aan het Deensche volk!

„Met een gevoel van weemoed en verontwaardiging, werd de mare in het vrije Nederland vernomen, dat de Duitsche bond besloten had, een gedeelte van het Deensche rijk te bezetten, een besluit, ten uitvoer gelegd, schijnbaar om de regten van het volk, maar in waarheid die van een onedelen pretendent te handhaven; dat gevoel nam toe, naarmate de twee groote mogendheden van Duitschland zich niet ontzagen, onder het voorgeven, dat zij als reddende vrienden kwamen, Denemarken te willen dwingen, zijne onafhankelijkheid prijs te geven en onzedelijke eischen, met verkrachting van wet en regt, in te willigen.

„Nederland verheugde zich, dat het magtige Albion dreigende tegen dat onregt opkwam, dat er uit de overige deelen van Skandinavie stemmen vernomen werden, die de hoop deden ontstaan, dat men Denemarken nog in tijds krachtigen bijstand zou verleenen, doch spoedig verflaauwden die stemmen, en bleek het, dat Denemarken thans moet ondervinden, even als in 1830 het lot van Nederland geweest is, dat het door alle mogendheden verlaten, aan de overmagt prijs schijnt gegeven te worden.

„Ofschoon Nederland niet, gelijk weleer, magtig genoeg is, om met zijne vloten verdrukten te beschermen, is het daarom nog van den geest zijner vaders niet ontaard, en gelijk het zelf goed en bloed veil zou hebben om zijne vrijheid en onafhankelijkheid, tegen geweld te verdedigen, zoo koestert het even warme deelneming voor den dapperen wederstand van eene kleine natie, die met zooveel moed en zelfopoffering het hoofd biedt aan de overmagt.

„Daarom verheffen ook wij Nederlanders onze stem als een luid protest tegen het geweld en onregt, door twee magtige volken Denemarken aangedaan, wier drieste overmoed, zoo die niet beteugeld wordt, het bestaan van elken anderen kleinen staat met ondergang bedreigt.

„Wij verheugen ons, dat gij, fiere Denen, hoe gering ook in aantal, pal staat, om uwe onafhankelijkheid en vrijen regeringsvorm te handhaven; dat gij een vorst bezit, die niet van de door hem bezworen grondwet wil afwijken en luide heeft verkondigd, dat hij slechts „een vrije koning over een vrij volk wil zijn.” Zwaar wordt gij beproefd. Uwe overheerschers schamen zich zelfs niet, het gedenkteken, ter eere van uwe gesneuvelde dapperen in vroegere jaren te Flensburg opgericht, met heiligschennende hand, van daar weg te voeren en hunne graven te verstoren; doch die gevallen helden blijven een hechter en onvergankelijker gedenkzuil in uwe harten behouden; daarin leven zij voort, en de hemeltermende hoon hun aangedaan, zal uwen moed in de ure des gevaars des te meer doen ontbranden.

„Ontvang deze verklaring, waarmede gewis een aantal onzer landgenooten zich vereenigt, als eene hulde aan uw edel en manmoedig gedrag, in deze voor uw vaderland zoo bange dagen. Wees verzekerd, dat wij als leden van een u toegenegen broedervolk, voortdurend deelnemen in uw lot.”

Het op nieuw aangeboden wetsontwerp tot regeling van de pensioenen der Protestansche predikanten en hunne weduwen, rust op den grondslag van het lands-tractement, volgens den tegenwoordigen Minister „den éénigen waren grondslag voor de berekening der predikants-pensioenen.” Naar de bestaande regelen, voor het tegenwoordige, wordt bij veertigjarige dienst het volle lands-tractement en bij mindere dienstjaren een evenredig gedeelte daarvan, als emeritaats-pensioen, toegekend en is daarbij voor vol pensioen een maximum van f 2000 en een minimum van f 600 aangenomen. Na naauwgezette en herhaalde overweging heeft de Minister gemeend, aan de eischen van regt en billijkheid het best te zullen voldoen, door de bestaande regelen, zooals zij tot hiertoe gevolgd zijn, in het tegenwoordige wetsontwerp over te nemen en verder alléén het bedoelde maximum te stellen op f 1800 en het minimum op f 800, terwijl de pensioenen van de thans in dienst zijnde predikanten, die na de invoering der wet niet meer van standplaats veranderen, ingeval zij door deze wet vermindering zouden ondergaan, op gelijke wijze als vóór hare invoering berekend zullen worden. Het bedoelde minimum van vol pensioen, gesteld op f 800, wordt bv. verleend op plaatsen, waar het lands-tractement een minder bedrag heeft of in het geheel niet wordt gegeven.

De pensioenen der predikants-weduwen worden gebragt

op een minimum van f 200 (in plaats van f 100) en op een maximum van f 450 (in plaats van f 400).

Wanneer predikanten, na vijfjarige dienst uit hoofde van ziels- of lichaamsgebreken, ongeschikt worden, erlangen zij een pensioen, voor elk ten einde gebragt dienstjaar $\frac{1}{4}$ van het volle pensioen bedragende. Zoo zij, indien dat geval niet aanwezig is, op eigen verzoek tusschentijds worden ontslagen, of zij hunne betrekking nederleggen, dan wel wanneer het ontslag niet eervol is, wordt de aanspraak op pensioen verloren, behalve in het geval van latere verplaatsing, na op eigen verzoek te zijn ontslagen, en behalve bij herbenoeming in de twee andere gevallen, doch dan met berekening slechts van den nieuwen diensttijd.

Zoowel de weduwen van dienstdoende predikanten, als de weduwen van gepensioneerde predikanten, voor zooveel haar huwelijk vóór het ingaan van het emeritaat plaats heeft, hebben aanspraak op pensioen.

Bij latere aanvaarding van een ambt, waaraan eene bezoldiging van f 800 of meer verbonden is, met uitzigt op burgerlijk pensioen, wordt het predikants-pensioen geschorst en het wordt in elk geval zóó ingekort, dat bezoldiging en pensioen gezamenlijk niet meer dan f 800 bedragen.

Alle vroegere verordeningen omtrent de pensioenen van predikanten en predikants-weduwen, ook die voor het hertogdom Limburg, zullen, bij de in werking treding der wet, (met 1 Januarij 1865) vervallen, terwijl daarna de jaarlijksche toelage aan de Friesche predikants-weduwen en weezen-beurs niet meer wordt verleend.

De instructie in zake *Ds. van Rijn* te Zwolle, begint ten einde te loopen; althans verscheiden zijner vrienden hebben verlof bekomen, om hem in het huis van verzekering te bezoeken, natuurlijk op de wijze, als in dat huis de gewoonte is.

Te Ieuven heeft dezer dagen het volgende ongeluk plaats gehad. *Ernst S.*, leerling op het stedelijk collegie, stond met zijne kameraden bij den kagchel, wachtende op de komst van den onderwijzer, toen een ander leerling, bekend door zijn bekrompen verstand, binnenkwam, eene doos met buskruid uit zijnen zak haalde en in den kagchel wierp, zijne makkers waarschuwend dat zij uit den weg moesten gaan. De ongelukkige *Ernst* en zijne makkers bleven, weinig vermoedende wat gebeuren zou. Eenige seconden later werd eene geweldige ontploffing vernomen en de beide jongelieden, die bij den kagchel hadden gestaan, vielen als door den bliksem getroffen neder. Een stuk ijzer had *Ernst* aan het hoofd getroffen en hem de hersenpan verbrijzeld. Zijne makker was in den onderbuik getroffen. *Ernst* is terstond overleden; den ander hoopt men in het leven te behouden. De jongeling, wiens onvoorzigtigheid dit ongeluk heeft veroorzaakt is voortvlugtig. — Van twee zusters te Emden had de eene, *Antje*, een kleinigheid ontvreemd en werd tot zes weken gevangenisstraf veroordeeld, en toen nu vervolgens de heeren te Aurich meenden haar daar goed en wel achter slot en grendel te hebben, vernam men eenklaps, dat zij te Emden vrij en frank rondwandelde. Bij onderzoek bleek, dat niet zij te Aurich zat, maar de andere zuster, *Johanna*. Deze, ondervraagd, zei, zwak en ziekelijk te zijn en zich dus verplicht te hebben gehouden voor hare zuster naar de gevangenis te gaan, omdat *Antje* den kost moest verdienen voor hare moeder. De heeren gezworenen gaven daarop de beide jongedochters ieder nog acht dagen, dat echter, met de wet in de hand, inderdaad een zeer genadig vonnis was.

ADVERTENTIEN.

PUBLIEKE VERKOOP

VAN EENE

BOUWPLAATS.

De Notaris Baron VAN VOORST TOT VOORST, residerende te 's Heerenberg, zal op Zaterdag, den 2 April 1864, voormiddags 11 ure, ten huize van den Heer G. J. PIERIK, Logementhouder te Zeddam, doen inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde den 16 April, terzelfder uur en plaats, naar genoegen geldende onder genot van inzetgelden verkoopen:

Eene BOUWPLAATS, gelegen onder *Braamt*, gemeente *Bergh*, bewoond door A. B. WELTING, bestaande uit Huis, Tuin-, Weide-,

Bouw-, Bosch- en Heidegrond, geheel groot 16 bunders, 65 roeden, 32 ellen, met het regt van gebruik van 1 bunder, 19 roeden, 90 ellen Heidegrond van het Braamtsche gild, en zulks in massa, ondermassa's en perceelen. Aanvaardbaar 22 Februarij 1865.

Alles bij biljetten breeder omschreven.

Aanwijzing geschiedt door E. DAMEN op de Padevoort te Zeddam, terwijl op franco aanvraag ten kantore van voornoemden Notaris informatiën verkrijgbaar zijn.

De Notaris GHIJM, zal bij den Kastelein ONSTENK te Hengelo, Dingsdagen 12 en 26 April 1864, beide 's voormiddags te 11 ure, doen inzetten en verkoopen:

Een DAGHUURDERSPLAATSJEN, onmiddelijk aan het dorp Hengelo gelegen, groot 52 roeden, 20 ellen, zoo in zijn geheel als in twee perceelen.

Informatiën geeft op franco aanvraag voornoemden Notaris.

DEVENTER STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Opening van de dienst
NIJMEGEN-KAMPEN,
met het snelvarende STOOMSCHIP
»DE VALK»

op MAANDAG den 21sten Maart 1864.
Van DOESBORGH naar ARNHEM en NIJMEGEN.

ZONDAG, DINGSDAG en VRIJDAG,
's namiddags circa 2 ure.

Van DOESBORGH naar ZUTPHEN, DEVENTER,
ZWOLLE en KAMPEN.

MAANDAG, DONDERDAG en ZATURDAG,
's morgens circa 10½ ure.

NB. De voor ZWOLLE bestemde passagiers en goederen worden bij aankomst aan het KATERVEER, onmiddellijk en gratis, in goed ingerigte rijtuigen naar ZWOLLE vervoerd.

ZOMERDIENST
DEVENTER-ROTTERDAM,
aanvangende 19 Maart 1864.

Van DOESBORGH naar ARNHEM
en ROTTERDAM.

MAANDAG, WOENSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG,
's morgens circa 9½ ure.

Van DOESBORGH naar ZUTPHEN
en DEVENTER.

ZONDAG, DINGSDAG, WOENSDAG en VRIJDAG,
's middags circa 12½ ure.

De passagiers- en goederen-tarieven zijn zeer laag en aan de Agenturen verkrijgbaar; terwijl te verzenden goederen, uiterlijk ½ uur voor de aankomst der booten, aan het kantoor moeten bezorgd zijn.

De Agent,
Doesborgh, 1864.

J. H. BOESE.

MARKTBERIGTEN.

ARNHEM, den 25 Maart 1864.

N. Tarwe / 7.70 à 9.90. Rogge / 5.90 à 6.30. Boekweit / 6.80 à 7.50. Garst / 4.80 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L. Haver / 3.00 à 3.80. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 7.40. Gr. Erwtten / 8.00 à 9.00. Wikken / 9.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwtten / 8.25 à 8.75. Aardappelen / 1.70 à 2.10. Boter 104 à 120 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 26 Maart 1864.

N. Tarwe / 7.90 à 8.75. Rogge / 5.70 à 6.20. Boekweit / 6.50 à 7.10. Garst / 4.00 à 5.00. Haver / 3.20 à 3.60. N. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 100 à 110 centen het Ned. Pond.

AMSTERDAM, den 26 Maart 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	.	63
4	"	"	"	"	"	99½
2½	"	Spanje	.	.	.	46
3	"	"	binnenl.	.	.	49½
5	"	Portugal 1856/1862	.	.	.	46½
5	"	Russen 1828/29	.	.	.	100½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	86½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	.	57
5	"	"	National	.	.	63½
5	"	Amsterd.	.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5½, Disconto 5 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.—; Dito Nat. / 28.10; Diverse Engelsche per L / 11.70; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.70; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / 32; Russen in Z.R. / 32½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 26; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 25 Maart 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.15 à / 7.45. 70 P. Nieuwe dito / 6.75 à / 7.00. 74 P. Dito dito / 7.55 à / 7.80. 70 P. Dito witte / 7.00 à / 7.30. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.50. 70 P. Dito / 6.10. 68 P. Buitenlands / 6.00. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.60. 65 P. Dito / 6.20. 62 P. N. Zw. Z. dito / 5.50. 66 P. Dito / 6.30. 50 P. N. Winter Garst / 3.30. 56 P. Dito / 4.20. 60 P. N. Knobbe Garst / 4.80. 44 P. N. Dikke Haver / 2.90 à / 2.95. 50 P. Dito / 3.50 à / 3.55. 36 P. Witte Voer Haver / 2.30. 40 P. Dito / 2.65 à / 2.70. 38 P. Zw. Voer / 2.30. 44 P. Dito / 2.85. Paardeboonen / 5.00 à / 5.60. Gort (grove) / 7.10 à / 7.30. Dito (puik) / 7.40. à / 7.90. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.75 à / 13.00. Koolzaad / 11.50 à / 12.90. Geel Mosterzaad / 10.00 à / 15.00. Raapolie / 38.50. Lijnolie / 38.50. Raapkoeken 1040 stuks / 70.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 13.00.

ZUTPHEN, den 24 Maart 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 8.60. Rogge / 6.00 à 6.35. Boekweit / 6.00 à 7.00. Garst / 4.00 à 5.00. Haver / 3.00 à 4.00. Boter / 21.00 à 23.00. Aardappelen / 1.40 à 1.80.

DEVENTER, den 25 Maart 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 6.20 à 6.50. Boekweit / 6.00 à 6.75. Garst / 5.00 à 6.00. Haver / 3.00 à 4.00. Boter 1e soort / 22.00 à 24.50. 2e soort / 20.50.

DOETINCHEM, den 24 Maart 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 8.50. Rogge / 5.85 à 6.10. Boekweit / 6.60 à 7.00. Aardappelen / 1.30 à 1.60. Boter 108 à 112 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJssel STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Zondags, Dingsdags, Donderdags, des nademiddags circa 3 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, Maandags Woensdags & Zaturdags, des voormiddags circa 11 uur.

DEVENTER STOOM-BOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Maandag, Woensdag, Donderdag & Zaturdags, des morgens circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Zondag, Dingsdag, Woensdag & Vrijdag, des middags circa 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van Doesborgh naar Amsterdam wekelijks iederen Zaterdag morgen en van Amsterdam wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 6 April. Naar Zutphen & Deventer den 1 April. Naar Nijmegen den 2 April.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.